Augustinus, Aurelius: Opuscula
Strassburg: Martin Flach (printer of Strassburg), 20 Mar. 1489, 1489 Seite 172

regeneratis oibꝫ facere: vt null⁹ eoꝝ p̄ter
mittat̃ ad q̄s hec bn̄ficia possint ꝛ debe/
ant ꝑuenire. Deli⁹ enī superunt ista eis
q̄bus nec obsunt nec ꝓsunt: q̄ꝫ eis deerūt
q̄bus ꝓsunt. Diligentius tamē facit hec
quisqꝫ ꝓ necessarijs suis q̄ pro illo fiat si
militer a suis. Corpori autem humano
quicquid impenditur. non est presidium
salutis: sed humanitatis officium ꝫm
affectum: quo nemo vnq̄ꝫ carnem suam
odio habet. Vn̄ optet vt quā pōt ꝓ car/
ne ꝓximi curā gerat: cū ille recesserit q̄ re
gebat. Et si hec faciūt q̄ carnis resurre/
ctionē nō credūt: q̄nto magis debēt face
re qui credūt: vt corꝑi mortuo sed tn̄ re/
surrecturo ꝛ in eternitate māsuro impen
sum eiusmodi officiū: sit etiā quodāmo/
do eiusdē fidei testimoniū. Q, vero q̄s/
qꝫ apud mēoriaꝫ martyrū sepelit̃. ħ tātū
mihi videt̃ ꝓdesse defuncto: vt cōmēdās
eum etiā martyꝝ patrocinio. affectus ꝓ
illo supplicatiōis augeat̃. Habes ad ea
q̄ a me putasti esse q̄renda: q̄lē potui red
dere rn̄sionē meaꝫ: q̄ si vltra q̄ꝫ sat est ꝓli/
xa est: da veniā. id ei factū est amore diu
tius loquēdi tecū. Nūc ḡ libꝝ quemad/
modū accepit venerabil' dilectio tua: pe
to rescriptis tuis nouerim. quē tibi ꝑla/
tor ei⁹ faciet sine dubio gratioreꝫ. frater
scꝫ ꝛ cōp̄resbyter nr̄ cādidian⁹: quē ꝑ tu
as litteras cognitū toto corde suscepi: i/
uitusqꝫ dimisi. Multū enī nos in chari
tate christi sua p̄ntia ꝯsolat⁹ est: ꝛ qđ fa/
tendū est ei⁹ instātia tibi parui. Naꝫ cor
meū tanta distendunt: vt nisi ip̄o assidue
cōmonēte nō sineret obliuisci: ꝑfecto in/
terrogationi tue mea rn̄sio defuisset.

¶ Explicit Augustinus de cura ꝓ mor
tuis agenda.

¶ Beatissimi aurelij Augustini de ve/
ra ꝛ falsa p̄nia ad christi deuotā.
Prefatio. Capitulū. I.

Vantū sit
appetenda gr̄a penitē
tie oīs auctoritas de/
clarat: omīs bonoruꝫ
vita conat̃ ondere. lan
guores enī sanat. leprosos curat. mortu
os suscitat. vitia fugat. v̄tutes exornat.
mentē munit ꝛ roborat. omīa satiat. oīa
reintegrat. omīa letificat. sanitatē auget
quā ꝯseruat. Claudis gressuꝫ. aridis co
piā. cecis restituit visuꝫ. Tempat succes
sus. ꝯstringit impet⁹. moderat̃ excessus.
Ignorās se ꝑ hanc recognoscit. q̄rens se
ꝑ hanc inuenit. Hec est q̄ hoīes ad ange
los ducit: ꝛ creaturā reddit creatori Ista
ouē ꝑditā mōstrauit q̄renti: et decimam
drachmā obtulit anxianti. Hec dissipa
torē filiū ad patrē reduxit: ꝛ vulneratū a
latronibꝫ custodi curādū reseruauit. In
hac omē bonū inuenit̃: ꝑ hāc omē bonū
reseruat̃: fugat tenebras: inducit lucē: ex
coquit oīa: ip̄a ignis ꝯsumens. Hec oīa
ꝓuida virago sensisti: q̄ ħ tantū bonū di
lexisti. Vix enī diligit̃ qđ oīno ignorat̃.
Sup ħ bonū innixa fortꝭ esse poterꝭ ad
omīa bona. Itaqꝫ volūtatē tuā quā suꝑ
hoc bono cognoui libent̃ adiuuo: et sua
uem laborē vt rogasti: suꝑ hac re deside/
rant̃ suscipio: sperās dei adiutoriū ī tuo
merito. Scio enī intentiōem tuā nunq̄ꝫ
frustrādaꝫ: sed in oībꝫ q̄ desiderat ditan/
dam. Nā cū esses diues pauꝑꝫ te ꝓ chri
sto reddidisti: ꝛ in anīa diues eris sancti
cōmertij. Vnđ felix ego si q̄d auxilij ad
veras tuas diuitias adhibere potero.
Tue itaqꝫ trado dilectiōi: q̄cq̄d de p̄nia
sentio. auctoritate patruꝫ ꝛ illustratione
sanctispūs. Nec mō hui⁹ tpis tātuꝫ im/
pugnam⁹ errores: ſꝫ etiā de impugnatis
ꝑ copiā rationum conamur tibi addere
dulcedinē suauitatꝭ: vt ītegritas tue mē
tis: q̄ deo donāte omēs repulit falsitates
suꝑ fugatis ratiocinādo letetur.

¶ Qualiter fides ē p̄nie fundamētū: et
q̄ ꝑ laborē ꝛ dolorem acq̄ritur donū in
dulgentie. Capitulū. II.

I fides funda
mentū est p̄nie: p̄ter quā nihil ē
qđ bonū sit. appetenda est p̄nia
quā ꝯstat in fide esse fundatā. Nō enī p̄t
arbor bona fruct⁹ malos facere. Penitē
tia itaqꝫ q̄ ex fide nō ꝓcedit vtilis nō est.
Oportet aūt credi remediū p̄nie a salua
tore ꝓcedi. Si enī oīs p̄nia sterilis esset

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-298/0172
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG